

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนกับวิธีสอนแบบปกติ**

* นางสาวชมพูนุท หาญทนต์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของเพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนกับวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 73 คน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 36 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 37 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) เพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบ สมมติฐานด้วย t-test (Independent samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) เพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.75/79.44 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คำสำคัญ

เพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ

บทนำ

หลักสูตรภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งทักษะทางภาษาเหล่านี้นอกจากจะเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับสูงแล้ว ยังเป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆ อีกด้วย ดังนั้น การปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา จึงขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่เร้าใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะการให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการตอบสนองความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล และเป็นการจัดให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของตน การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยมีความสำคัญมาก ครูมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ความรู้ทางภาษาไทยแก่นักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้ใช้เป็นแนวทางในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องต่อไป

ด้วยความสำคัญของการเรียนรู้หลักภาษาดังกล่าว คนไทยแต่โบราณจึงต้องศึกษาหลักภาษาหรือไวยากรณ์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านและเขียน โดยศึกษาจากตำราเรียนเป็นหลัก อาทิ ตำราจินดามณี ซึ่งเป็นแบบเรียนที่ใช้มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตำรา มูลบทบรรพกิจ วาหนิตินิกร อักษรประโยค สังโยคพิธาน ไวยากรณ์พิจารณา และพิศาลการันต์ ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ซึ่งประกาศใช้เป็นแบบเรียนหลวงในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และตำรา อักษรวิธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์ และฉันทลักษณ์ ของพระยาอุปทิศศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ) ซึ่งเป็นตำราที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการวิเคราะห์ไวยากรณ์ไทยแบบดั้งเดิม (นิตยา กาญจนะวรรณ, 2546:60)

การจัดการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความรู้ทางภาษาไทยนั้น ครูผู้สอนควรให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาไทย ตลอดจนกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนยึดเป็นหลักในการใช้ภาษาไทยต่อไป การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเท่าที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายเท่าที่ควร เนื่องจากปัญหาหลายประการที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น่าพอใจและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะเกี่ยวกับวิธี

สอนที่ครูมักเน้นความรู้ ให้นักเรียนท่องจำหลักภาษาข้อบังคับต่างๆ มากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงบรรยากาศในการเรียน ทำให้นักเรียนเห็นว่าวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ไม่น่าเรียน และผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพบว่าครูใช้การจัดการเรียนรู้แบบบรรยายมากที่สุด ขาดเทคนิคที่น่าสนใจในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนต้องการให้ครูจัดกิจกรรมประกอบการเรียน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น ครูบางคนสอนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ใช้การจัดการเรียนรู้เหมือนกันทุกห้อง ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาไทย (สมพล ฐปชา. 2524: 5) ซึ่งจะเป็นผลทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียน ครูควรสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจและสนุกสนาน ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีใจรักและศรัทธาในการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนจะตั้งใจเรียนร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง (กรมวิชาการ. 2521: 1)

การแก้ไขปัญหारेื่องการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน นอกจากจะแก้ที่ตัวนักเรียนแล้ว ยังต้องพิจารณาที่ตัวครูผู้สอนและการจัดการเรียนรู้ของครู กล่าวคือครูควรแสวงหาแนวทางการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายรูปแบบ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ด้วยเหตุผลดังกล่าว ครูผู้สอนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาวิธีสอน เพื่อช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยมีการพัฒนาดีขึ้น ดังนั้น ครูควรพัฒนาวิธีสอนด้วยการนำนวัตกรรมการศึกษาที่น่าสนใจมาใช้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สัมฤทธิ์ผลตามต้องการ

เพลงประกอบการสอน เป็นแนวทางหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนจะได้ความรู้ เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอย่างบูรณาการ เพราะลักษณะของมนุษย์ทั่วไป มีความต้องการที่จะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่แล้ว เพลงเป็นกิจกรรมสากลที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินได้ทุกสมัย ทุกวัย โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่ชอบแสดงออกและสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ที่สนุกสนาน สร้างสรรค์ ทำทลายความสามารถ (สุโขทัย ธรรมาธิราช. 2526: 67 - 73) นอกจากนี้ ละออง จันทร์เจริญ (ม.ป.ป. :230 - 231) ได้กล่าวไว้ว่าบทเพลงเป็นสื่อกลางที่จูงใจให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก แม้กระทั่งนักเรียนที่ไม่กล้าพูด หรืออ่านหนังสือไม่คล่อง เมื่อได้ร้องเพลงอาการเหล่านั้นก็จะหายไป หากครูนำเพลงมาใช้ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม ก็จะเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ แมคกรีดี (McGredy. 1976: 21) ที่กล่าวว่า การใช้เพลงประกอบการสอนเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง หากเพลงนั้นเหมาะสม

กับวัยของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนยิ่งขึ้น การใช้เพลงประกอบการสอนเป็นการเล่นปนเรียน (Play way) กระตุ้นให้มีบรรยากาศห้องเรียนที่สนุกสนาน นักเรียนสนใจเรียน โดยปราศจากการบังคับ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยไม่รู้ตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล ฐปนุชา (2524:81) ซึ่งนำเพลงไปใช้ประกอบการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เพลงกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าปกติ เพราะเพลงทำให้คนที่ได้ร้องหรือรับฟังเกิดความสนุกสนาน เพลงเป็นกิจกรรมที่สร้างความบันเทิง สร้างบรรยากาศไม่ให้เกิดความน่าเบื่อหน่าย ตลอดจนสถาบันต่างๆ ได้นำเพลงไปใช้เป็นเครื่องมือปลูกฝังให้มีความรักสถาบันนั้นๆ แม้กระทั่งการแข่งขันกีฬา เพลงก็เข้าไปมีบทบาทต่อนักกีฬาที่กำลังแข่งขันให้ได้รับชัยชนะ รวมไปถึงการโฆษณาต่างๆ ก็ใช้เพลงเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถจดจำสินค้าของตนได้ นอกจากนี้ท่วงทำนองของเพลงจะเป็นสื่อช่วยให้จำเนื้อเพลงต่างๆ ได้อย่างมากมาย แม้แต่เด็กอนุบาลหรือเด็กประถมก็สามารถจดจำเนื้อเพลงต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น หากเรานำเพลงมาประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย ก็น่าจะช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากเรียน หรือเรียนด้วยความสนุกสนาน ตลอดจนสามารถจดจำเนื้อหาในวิชาภาษาไทยที่ยากได้ดียิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะนำเพลงมาประกอบการสอน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแนวทางในการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของเพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนกับวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเพลงประกอบการสอนชนิดและหน้าที่ของคำนี้ มีเนื้อหาครอบคลุม 7 เรื่องคือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 ห้อง รวมเป็นนักเรียน 258 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 73 คน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 36 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 37 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการศึกษาครั้งนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ เป็นการจัดการเรียนรู้ 2 แบบ ได้แก่

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 10 คาบ คาบละ 55 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยาระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนและวิธีการสอนแบบปกติ มีวิธีการดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ปีการศึกษา 2561 โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

2.2 ทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำที่สร้างขึ้น

2.3 จัดการเรียนรู้เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ โดยจัดการเรียนรู้ที่ใช้เพลงประกอบการสอนกับกลุ่มทดลองซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ปีการศึกษา 2561 และจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีปกติกับกลุ่มควบคุมซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ปีการศึกษา 2561

2.4 ทดสอบหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำที่สร้างขึ้น

2.5 วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระจากกัน (t-test independent)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนกับวิธีสอนแบบปกติสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.75/79.44 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วจึงนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของเพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ

1.2 ในการออกแบบและสร้างเพลงประกอบการสอน เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี คำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้เพลงประกอบการสอนที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบที่ถูกต้องและมีความเหมาะสมกับนักเรียนทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา ส่งผลให้มีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนควรชี้แจงและแนะนำวิธีการใช้เพลงประกอบการสอนแก่นักเรียนก่อนใช้ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างครูกับนักเรียน
2. แม้เพลงประกอบการสอนจะเป็นนวัตกรรมที่มีความน่าสนใจ แต่เมื่อนำมาใช้จัดการเรียนรู้ พบว่าลักษณะการจัดกิจกรรมในแต่ละคาบเรียนมักจะซ้ำ ๆ กัน ดังนั้นจึงควรออกแบบกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การฝึกให้นักเรียนแต่งเพลงและถ่ายทำเพลงประกอบการสอนแล้วเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ เช่น face book , you tube

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เพลงประกอบการสอนสามารถนำไปใช้กับการสอนเนื้อหาอื่นๆ ในรายวิชาภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2. ควรมีการวัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน
3. ควรมีการวัดความคงทนในการเรียนรู้ และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ควรเผยแพร่เพลงประกอบการสอนในสื่อออนไลน์ เช่น face book , you tube ในรูปแบบของกิจกรรมการโหวตจากยอดlike และจำนวนผู้เข้าชม เพื่อกระตุ้นและดึงดูดความสนใจจากนักเรียน และเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551.**

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2551). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับ2) พ.ศ. 2545.**

กรุงเทพฯ : อักษรไทย.

_____. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กฤษฎดา ขำหลวงวรศิริ. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขียนเขต ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชวาล แพรรัตน์กุล. (2513). คู่มือในการสอนแบบทดสอบมาตรฐานชุดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ธัญวรรณ์ คำแหง. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทาง วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต2 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (สาขการบริหารนวัตกรรมเพื่อ การพัฒนา). นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยนคศรีธรรมราช. อัดสำเนา.
- นภาพร สิงห์ทต. (2551). ระเบียบวิธีทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- นวกัทร สมานพันธ์ และสิทธิพล อาจอินทร์. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี การอ่านแบบร่วมมือและเพลงเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว. (2555). การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม การออกเสียงต่อเนื่อกันในภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปราณี ชูชม. (2556). การใช้ชุดเกม เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 / 2 โรงเรียนอนุบาลน่องหญิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 : อุบลราชธานี. อัดสำเนา.
- พฐ โสภวงศ. (2537). หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาไทยมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พระยาอุปทิศศิลปสาร. (2535). หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วจีภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พรรณราย งามดี. (2553). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการ วิเคราะห์ชนิดของคำจากเพลงลูกทุ่ง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บวรนิเวศ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- วันเพ็ญ เทพโสภ. (2546). หลักภาษาไทย : ฉบับนักเรียนนักศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุริยาสาน.

- ศศิธร เวียงวะลัย. (2551). การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูปแบบ
 เส้นตรง. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภลักษณ์ จันทรภู. (๒๕๕๖). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่อง
 ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศรีบงอร จุ้ยศิริ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวรรณคดีไทยโดยใช้เพลงประกอบการสอนกับ
 การสอนแบบปกติ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. (2553). ผลการสอดแทรกจริยธรรมในการสอนภาษาไทยโดยใช้เพลงไทยและ
 ธรรมะเป็นสื่อ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร